

Pemekaran i DOB – powraca strategia dzielenia Papuasów

9 czerwca 2022

W 2021 roku indonezyjskie władze narzuciły Zachodnim Papuasom nową wersję Specjalnej Autonomii (Otsus Jilid II). Setki protestów i kilkaset tysięcy podpisów złożonych pod Petycją Ludu Papui (PRP – Petisi Rakyat Papua) spotkały się z milczeniem i odrzuceniem władz w Dżakarcie. W bieżącym, 2022 roku, indonezyjskie władze we współpracy z przedstawicielami lokalnych elit biurokratycznych, rozpoczęły wdrażanie nowego programu podziału Papui Zachodniej. Polityka podziału prowincji (pemekaran), forsowana aktualnie pod hasłem ekspansji nowych regionów autonomicznych (DOB – Daerah Otonomi Baru) przedstawiana jest przez indonezyjskich dygnitarzy jako proces racjonalizacji administracyjnej, który ułatwi rozwój oraz dystrybucję środków. Z punktu widzenia wielu organizacji politycznych, społecznych i tradycyjnych w Papui Zachodniej polityka pemekaran i DOB stanowi formę dalszego podziału i rozbicia jedności papuaskiej przez kolonialny rząd w Dżakarcie. Wiele wskazuje na to, że to ta druga interpretacja jest bliższa prawdy. Polityka podziału Papui Zachodniej na wiele mniejszych prowincji, od czasu upadku dyktatora Suharto, ma w Indonezji podłoże czysto polityczne.

KORZENIE INDONEZYJSKICH MOTYWACJI DOTYCZĄCYCH PODZIAŁU PAPUI ZACHODNIEJ

Zachodni Papuasi protestują i odrzucają nową próbę podziału Papui Zachodniej (Pemekaran) na nowe prowincje. Pemekaran to od początku celowy program indonezyjskich władz za pośrednictwem, którego dążą do spacyfikowania i zniszczenia ruchu niepodległościowego w Papui Zachodniej. Projekt podziału

Papui Zachodniej na mniejsze prowincje w okresie *reformasi* pojawił się na stole w 1999 roku, po tym jak prezydent Jusuf Habibie został zaszokowany wizytą tzw. „Zespołu Stu” w Dżakarcie. Członkowie papuaskiej delegacji zażądali wówczas od indonezyjskiego prezydenta uznania niepodległości Papui Zachodniej, wskazując, że lud papuaski żyjąc pod reżimem indonezyjskim padł ofiarą ludobójstwa.

Trwająca odwilż polityczna w Papui Zachodniej za czasów kolejnego prezydenta, Abdurahmina Wahida zastopowała te plany. Niemniej twardogłowi zwolennicy utrzymania indonezyjskiej kontroli nad Papuą Zachodnią z niepokojem obserwowali niezależnościowe dążenia Papuasów. Ludzie tacy jak Ermaya Suradinata nie chcieli dopuścić do powtórzenia scenariusza wschodniotimorskiego. Ermaya Suradinata był jednym z węzłowych strategów, którymi posługiwał się indonezyjski rząd podczas próby stłumienia ruchu niepodległościowego w Papui Zachodniej. Władze w Dżakarcie były przerażone rozmachem Papuaskiej Wiosny (1998-2001), przebudzenia politycznego rdzennych mieszkańców Papui Zachodniej, którzy na przełomie maja i czerwca 2000 roku zorganizowali historyczny Drugi Kongres Papuaski. Ermaya Suradinata jako dyrektor generalny indonezyjskiego Instytutu Obrony Narodowej (Lemhannas RI) był jedną z kluczowych postaci, które kilka dni później zebrały się w budynku Ministerstwa Obrony Narodowej, aby opracować plan rozbicia, podzielenia i pacyfikacji ruchu niepodległościowego Papui Zachodniej.

Dwa lata później Suradinata przygotował dokument „Pemekaran Irian Jaya Merupakan Solusi Dalam mengatasi acaman disintegrasi Banasa”. Legitymujący się tytułem profesora strateg uważał, że polityka „Pemekaran” jest skuteczniejszą metodą rozbicia ruchu niepodległościowego w Papui Zachodniej niż „Specjalna Autonomia”. Suradinata uważał, że podział Papui Zachodniej na trzy prowincje izolowałyby i marginalizowały „grupy nieodpowiedzialne i oportunistyczne”, które twierdzą, że mówią w imieniu Papuasów. Jego zdaniem referendum na rzecz niepodległości można zorganizować tylko w jednej prowincji, a nie w trzech. Twierdził on też, że polityka „Pemekaran” osłabi symboliczny związek między Papuą, niepodległościową flagą Gwiazdy Zarannej i papuaskim nacjonalizmem.

W tamtym czasie indonezyjskie władze, po tym jak prezydentem została Megawati Sukaroputri, przy współpracy indonezyjskiego wywiadu, zrealizowały swoje plany tylko częściowo, dzieląc Papuę Zachodnią na dwie prowincje (Papua i Papua Zachodnia) w 2003 roku. Jednocześnie supozycje takich ludzi jak Ermaya Suradinata przyczyniły się do zakończenia krótkiej odwilży w indonezyjskiej polityce w stosunku do Papui Zachodniej. Wkrótce ponownie rozpoczęły się arbitralne aresztowania i egzekucje działaczy niepodległościowych.

Program dalszego podziału Papui Zachodniej powrócił w 2019

roku. Zbiegł on się w czasie z wielkimi protestami antyrasistowskimi jakie wybuchły w sierpniu tamtego roku w całej Papui Zachodniej. Kiedy płonęły indonezyjskie budynki gubernatorskie i regencyjne w różnych regionach Papui Zachodniej, prezydent Indonezji Joko Widodo w krótkim czasie, bo już we wrześniu, przyjął w pałacu prezydenckim w Dżakarcie kilkudziesięcioosobową delegację z Papui Zachodniej, której członkowie jakoby domagali się dalszego podziału Papui Zachodniej. Wśród członków delegacji znaleźli się indonezyjscy lojaliści oraz współpracownicy indonezyjskiego wywiadu. W indonezyjskich mediach zaprezentowano ich jednak jako papuaskich przywódców domagających się zmian samorządowych i administracyjnych w regionie.

Po zwolnieniu politycznym w związku z pandemią, a także po przeforsowaniu nowej wersji Specjalnej Autonomii w 2021 roku, indonezyjski rząd próbuje przekuć wnioski z tamtego spotkania w akt prawny. Zgodnie z przedstawionym planem zachodnia część Nowej Gwinei – historyczna Papua Zachodnia, która po podziale z 2003 roku składa się z indonezyjskich prowincji Papua i Papua Zachodnia, ma zostać podzielona na kolejne jednostki administracyjne, w tym Papuę Środkową i Papuę Południową. Indonezyjski rząd i parlament uzasadniają planowane przekształcenie administracyjne wymogami rozwoju i koniecznością zmniejszenia dysproporcji gospodarczych. Jedną z wersji propagowanych w mediach sugeruje, że pięć mniejszych prowincji będzie „lepiej służyło Papuasom” niż dwie duże – przekonanie te podziela między innymi Puan Maharani, przewodnicząca indonezyjskiego parlamentu i wpływowa stronniczka prezydenta Indonezji Joko Widodo.

**SZERMOWANIE HASŁAMI ROZWOJU
INFRASTRUKTURALNEGO JAKO ELEMENT**

PODZIAŁU PAPUI ZACHODNIEJ NA NOWE PROWINCJE

Pomimo niezwykle bogactw naturalnych (największa odkrywkowa kopalnia złota i trzecia w zakresie wydobywania miedzi w skali globu) Papua Zachodnia jest miejscem, gdzie panuje dotkliwy ubóstwo. Przyczyną tego stanu rzeczy jest eksploatacja bogactw przez indonezyjskiego okupanta. Szermowanie przez Dżakartę hasłami rozwoju infrastrukturalnego oraz koniecznością wdrożenia programów Specjalnej Autonomii (OTSUS), a także tworzenia Nowych Regionów Autonomicznych (DOB) nie trafia do serc rdzennych mieszkańców, czego manifestacją są trwające protesty, szczególnie nasilające się od marca 2022 roku.

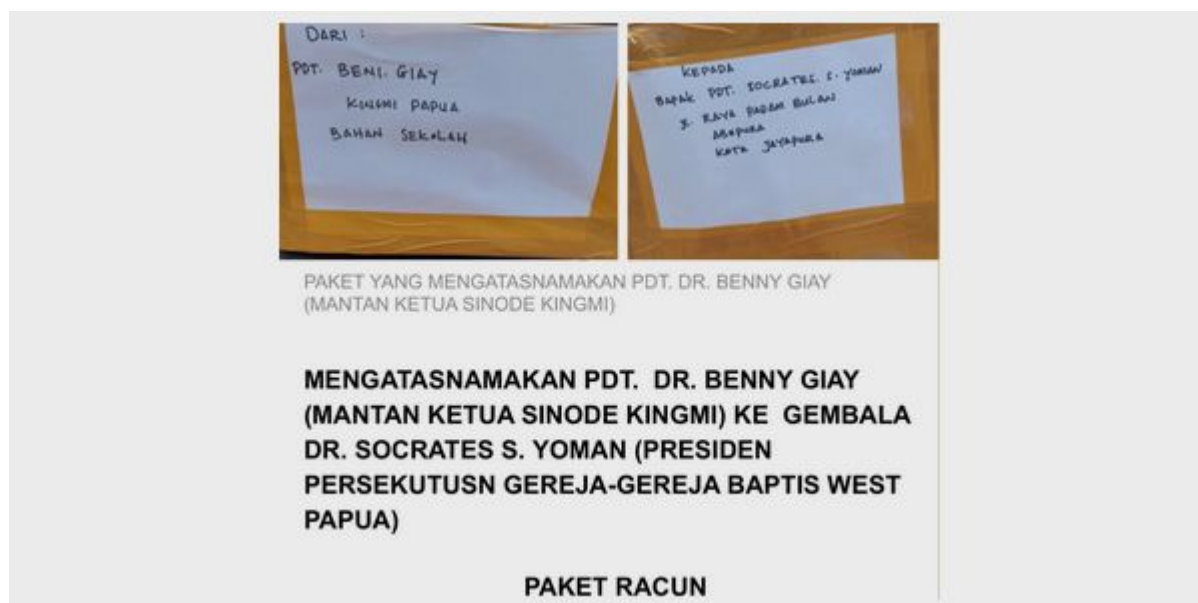
Retoryka opierająca się na szermowaniu hasłami rozwoju infrastrukturalnego (pembangunan infrastruktur) jest już znana z historii. Posługiwał się nią już Herman Willem Daendels, który w latach 1807-1811 był Generalnym Gubernatorem Indii Wschodnich. Obecnie bardzo podobną retorykę stosuje Prezydent Zjednoczonej Republiki Indonezji Jokowi Widodo. Papuasi widzą te niuanse i wiedzą, że celem podziału Papui na kolejne prowincje (pemekaran) jest zwiększenie eksploatacji dóbr naturalnych (penghisapan sumberdaya alam), zwiększenie ilości posterunków wojskowych i ilości transmigrantów (militerisasi Papua dan peningkatan transmigrasi), czyli jednym słowem rozbicie rdzenia „papuaskości”, aby potęga neokolonialna Indonezji została ostatecznie przypieczętowana. W celu realizacji tego projektu trzeba jakoś uwieść niepokorny naród, dlatego idee rozwoju infrastrukturalnego w celu osiągnięcia dobrobytu (pembangunan infrastruktur menuju kesejahteraan rakyat) są tu bardzo użytecznym narzędziem.

Markus Haluk reprezentujący Zjednoczony Ruch Wyzwolenia Papui Zachodniej (ULMWP) analizuje proces napływu transmigrantów do Papui Zachodniej od początków holenderskiej kolonizacji, po czasy obecne w pięciu regencjach (Jayapura, Keerom, Merauke, Mimika i Sorong). Wniosek jest jasny: w wyniku tego

postępującego procesu rdzenni Papuasi stają się mniejszością we własnym kraju. Jest to skorelowane z narastającym konfliktem politycznym, rabunkową eksploatacją dóbr natury i jej sukcesywnym niszczeniem. Planowane utworzenie nowych prowincji, poprzez podział już istniejących (pemekaran) nasili proces napływu indonezyjskich transmigrantów i towarzyszące im niekorzystne zjawiska.

PRÓBA ZASTRASZENIA CZŁONKÓW RADY KOŚCIOŁÓW PAPUI ZACHODNIEJ PO TYM JAK ODRZUCILI „DOB”

Rada Kościołów Papui Zachodniej oświadczyła, że zdecydowanie odrzuca plan rozszerzenia Nowego Regionu Autonomicznego (DOB) w Papui Zachodniej. Jej zdaniem indonezyjski projekt „nowego autonomicznego regionu” jest sposobem na eksterminację rdzennych mieszkańców Papui oraz na ułatwienie eksploatacji zasobów naturalnych Papui. W odpowiedzi na ten akt, indonezyjskie służby postanowiły zastraszyć środowisko kościelne w Papui Zachodniej. Indonezyjscy agenci wywiadu wysłali zawierającą truciznę paczkę zaadresowaną na odbiorcę, wielbnego Socrateza Sofyana Yomana, reprezentanta kościoła Baptystów w Papui Zachodniej. Nadawcą paczki, jak wskazywała adnotacja, miał być wielbny Benny Giaya z kościoła KINGMI.

Benny Giay potwierdził, że paczka zawierającą dziwną zawartość nie została wysłana przez niego. Socrates Sofyan Yoman skierował apel do wszystkich, aby wobec zaistniałego incydentu zachowali czujność, ponieważ są dwa sposoby na wzbudzenie strachu. Po pierwsze szpiegowanie i donoszenie, po drugie wdrożenie aktywnych działań wymierzonych w oponentów indonezyjskich władz: może to dokonać się poprzez dostarczenie „prezentu”; wrzucenie trucizny do jedzenia, a także otrucie człowieka poprzez dotyk lub drogą powietrzną.

Socrates Sofyan Yoman w swoim piśmie opublikowanym 14 kwietnia 2022 roku podkreślił, że trzy nowe regiony autonomiczne forsowane przez indonezyjski rząd, są odrzucane przez większość ludu papuaskiego „od Sorong po Merauke”. Jego zdaniem za lobbieniem na rzecz utworzenia nowych prowincji stoją regenci, którzy przez dwie kadencje służyli elitom w Dżakarcie, takim jak Hendropriyono, były szef Państwowej Agencji Wywiadowczej (BIN), Tito Karnawian, minister spraw wewnętrznych Indonezji, czy Budi Gunawan. Regenci lobbujący na rzecz nowych prowincji mają wsparcie indonezyjskiego wojska. Socrates Sofyan Yoman przytacza słowa Hendropriyono z 2021 roku, które ukazują prawdziwe ambicje indonezyjskiego establishmentu: „Siedem prowincji, to wymóg stłumienia buntu. To kwestia bezpieczeństwa i kwestia polityczna”.

STANOWISKO RADY ZWYCZAJOWEJ PAPUI (DEWAN ADAT PAPUA – DAP)

W trakcie IV Wielkiej Konferencji Rdzennych Ludów, zorganizowanej przez Radę Zwyczajową Papui (DAP) uczestnicy spotkania wyrazili obawy dotyczące polityki podziału prowincji i ekspansji nowych regionów autonomicznych (DOB). Rada Zwyczajowa Papui (DAP) zwróciła się do centralnego rządu w Dżakarcie o zaprzestanie wysiłków zmierzających do stworzenia nowych prowincji w Papui. Indonezyjski rząd centralny powinien najpierw wysłuchać aspiracji ludu i poinformować go o ewentualnych korzyściach związanych z forsowanymi zmianami administracyjnymi.

Przewodniczący Yan Pieter Yarangga podczas swojego wystąpienia z 14 maja 2022 roku powiedział, że podział prowincji jeszcze bardziej zmarginalizuje rdzenną ludność, między innymi poprzez przyśpieszenie napływu migrantów spoza Papui. „Obecnie rdzenni Papuasie nie mają już prawa do decydowania o rozwoju na własnej ziemi” zauważył, zwracając uwagę na to, że tworzenie nowych prowincji i jednostek administracyjnych w Papui nie jest wolą ludu, ale lokalnej elity politycznej, zwłaszcza kilku regentów. Herman Sayori, przywódca rdzennej społeczności z Nabire powiedział, że rdzenni Papuasie „chcą żyć przyzwoicie” dlatego DOB musi być starannie przygotowane, tymczasem aktualna polityka centralnego rządu jest „chałupnicza” i tylko dzieli rdzennych Papuasów. Sayori obawia się, że podział prowincji doprowadzi do konfliktów horyzontalnych między rdzennymi ludami papuaskimi. Z jego perspektywy łamanie praw człowieka, które miało miejsce w przeszłości i trwa do tej pory też stanowi poważny problem. „Stanie się ono częścią ciernia w życiu ludu papuaskiego” – przestrzega.

STANOWISKO ORGANIZACJI POLITYCZNYCH

I SPOŁECZNYCH, A TAKŻE PRZEDSTAWICIELI ŻYCIA PUBLICZNEGO Z PAPUI ZACHODNIEJ

Jefri Wenda, rzecznik Petycji Ludu Papui (PRP) zauważa, że ostatnie produkty prawne dedykowane Papuasom są tak naprawdę samonapędzającym się mechanizmem dalszej ekspansji i kolonizacji Papui Zachodniej. Rząd Indonezji, według niego, odnowił Specjalną Autonomię w 2021 roku aby stłumić ruch papuaski domagający się niepodległości. Bazując z kolei na nowych zapisach dotyczących Specjalnej Autonomii, Dżakarta ułatwia proces podziału Papui Zachodniej na kolejne prowincje, regencje, okręgi, miasta itd. Jefri Wenda zauważa, że ekspansja DOB przyniesie korzyści tylko inwestorom. Wynika to z tego, iż tworzenie nowych jednostek administracyjnych będzie oznaczało ułatwiony dostęp do kapitału w Papui. Budowa dróg, infrastruktury, portów i dróg transportowych otworzy wioski uważane dotąd za obszary odizolowane na eksploatację. „Dostęp do kapitału jest duchem siłowej aneksji Papui przez Republikę Indonezji” i stanowi źródło historycznych problemów z jakimi zmaga się naród papuaski – podkreśla Jefri Wenda.

Esther Haluk, przedstawicielka ruchu kobiecego w Papui Zachodniej w kontekście podziału prowincji podkreśla, że nie ma żadnych gwarancji, iż Papuasi będą mogli żyć z Indonezją, wolni od „imperializmu, kolonializmu i kapitalizmu”. „Państwo [indonezyjskie] nie chce rdzennych Papuasów, chce zasobów naturalnych Papui. Dlatego aby zdobyć to, czego pragnie, zrobi wszystko: czy to będą operacje wojskowe, przemoc wobec ludności cywilnej czy też zabójstwa w imię Specjalnej Autonomii lub DOB” – przestrzega Esther Haluk.

Lud Papuaski nigdy nie chciał nowego regionu autonomicznego, plan ekspansji DOB jest jedynie życzeniem elit w Papui i w Dżakarcie – oświadczenie te złożył Fandho Nyai, który stanął na czele pokojowej demonstracji w regionie Kaimana. „Dwie

provincje w Papui nie sprawiły, że ludność Papui prosperuje, przestańcie więc składać słodkie obietnice, nam, Papuasom” – powiedział w rozmowie z dziennikarzami „Suara Papua”.

Krytyczne opinie wyrazili również papuascy studenci, którzy zostali wysłuchani przez członków Zgromadzenia Ludu Papui (MRP), w tym przez przewodniczącego MRP, Timotiusa Muriba. W trakcie audyencji zorganizowanej na sali posiedzeń biura MRP, student z Uniwersytetu Cenderawasih, Salmon Wantik powiedział, że „Otsus i DOB są pomostem do zabijania rdzennych Papuasów”. Za ich pośrednictwem „Indonezja może swobodnie przejmować i kontrolować zasoby naturalne w Papui, podczas gdy Papuasi są coraz bardziej marginalizowani na własnej ziemi”. Salmon zwracając się bezpośrednio do gospodarzy spotkania powiedział, że „MRP jako instytucja reprezentująca rdzennych Papuasów musi wiedzieć, że rdzenni Papuasi od 1961 roku odrzucają wszelkiego rodzaju oferty przychodzące z Dżakarty, czy to OTSUS czy DOB”. „Elity papuaskie, a zwłaszcza regenci, którzy błagają Dżakartę o podział muszą być świadomi, że współcześni studenci i ludność Papui krwawo odrzucają Otsus i pemekaran” – zaznaczył Salmon Wantik zastanawiając się skąd przedstawiciele owych elit czerpią swą prawomocność wypowiadając się rzekomo w imieniu ludu Papui.

Dyskurs o utworzeniu pięciu nowych prowincji odrzuca również Forum Społeczności Jayawijaya w Masywie Centralnym Papui (FMJ-PTP). Mully Wetipo, koordynator FMJ-PTP, podkreślił, że lud Papui, a zwłaszcza ten zamieszkujący centralne wyżyny Papui, nigdy nie prosił o ekspansję DOB. „Zdecydowanie odrzucamy przymusowe wysiłki zmierzające do utworzenia kilku nowych prowincji poprzez wydzielenie ich z prowincji Papua. Widzimy, że podział jest wymuszany przez rząd centralny wraz z kilkoma zainteresowanymi osobami. W rzeczywistości ludzie w centralnym masywie górskim i ogólnie mieszkańcy Papui nigdy nie prosili o nową prowincję. To jest przymus z Dżakarty. To tak jakby Dżakarta lepiej znała potrzeby ludu papuaskiego [...] To jest bardzo zabawne. Dzieci proszą o ryż, a rodzice dają im

kamienie. To bardzo dziwne” – podsumowuje.

Agus Sumule, znany działacz z okresu Papuaskiej Wiosny, akademik afiliowany przy Uniwersytecie Państwowym Papui w Manokwari (UNIPA), a także członek Zespołu Pomocy ds. Specjalnej Autonomii z 2001 roku, powiedział w lutym br. że podział Papui nie miał żadnych naukowych podstaw, które wskazywałyby, że ekspansja administracyjna jest konieczna. „Elita papuaska, która walczy o podział [terytorialny] zaprasza naród papuaski do wejścia do ciemnej nawy. Mieszkańcy Papu są zmuszani do tego, nie wiedząc jakie będą tego skutki. Polityka ekspansji administracyjnej skierowana jest do osób niebędących Papuasami, a mianowicie do transmigrantów. To doprowadzi do nierówności” – przestrzegał w wypowiedzi cytowanej na łamach „Suara Papua”

Papuaski akademik Ibrahim Peyon zaleca postrzegać dokonujący się proces w szerszym kontekście. Jego zdaniem wraz z wygaśnięciem pierwszej wersji Specjalnej Autonomii w 2021 roku pod względem prawnym wygasła moc prawna indonezyjskiej władzy. W jego interpretacji, począwszy d 1 stycznia 2022 roku Papua stała się strefą pozarządową. Rok 2022 staje się więc rokiem walki pomiędzy Tymczasowym Rządem Papui Zachodniej (ULMWP) a Rządem Republiki Indonezji. Proces powołania nowej wersji Specjalnej Autonomii w 2021 roku (Otsus Jilid II), ekspansja nowych regionów autonomicznych (DOB) poprzez podział (pemekaran), jak również tworzenie nowych indonezyjskich baz wojskowych jest działaniem celowym mającym na celu „zagarnięcie Papui przez Rząd Republiki Indonezji” – tłumaczy Peyon.

STANOWISKO DYREKTORA AMNESTY INTERNATIONAL INDONESIA NA TEMAT DOB

Dyrektor Amnesty International Indonesia, Usman Hamid ocenił,

że polityka Pemekaran (podziału Papui na kolejne prowincje) jest wyłącznie wybiegiem władz centralnych z Dżakarty na uzyskanie niczym nie ograniczonego dostępu do bogactw naturalnych.

„Koncepcja polityczna stworzenia nowych okręgów autonomicznych stanowi złamanie narodowego moratorium, dotyczącego nowych podziałów regionów” – mówił Usman Hamid podczas wywiadu udzielonego reporterom Tabloid Jubi (08.04.2022).

Wdrożenie DOB stanowi interes ekonomiczny pewnej grupy elit politycznych i narodowych. Istotą jest tutaj wola eksploatacji dóbr naturalnych. Elity te nie mogą dostać pozwolenia na taką działalność, dopóki nowy podział administracyjny nie zostanie zrealizowany, dlatego naciskają na rząd centralny, by ten ostatecznie przypieczętował to posunięcie. „W rzeczy samej centralnym motywem jest tu wola zawładnięcia ziemią. Oto prawdziwa motywacja tych grup” – kontynuuje Hamid.

Według Centralnej Agencji Statystycznej (Badan Pusat Statistik) w 2021 roku nastąpił skok wzrostu gospodarczego w Indonezji do 15,11%. Największy udział w tym wskaźniku ma Krajowe Górnictwo i Wydobywanie (Lapangan Usaha Pertambangan dan Pengalian) – 40,80%. „Ten wzrost przemysłowy opiera się przede wszystkim na eksploatacji dóbr natury, a nie na produkcji roślinnej i zwierzęcej. To nie uprawa palm sagowych, ani hodowla zwierząt odgrywa tu decydującą rolę w uzyskiwaniu dochodu narodowego, więc wyraźnie widać jak miażdżącą przewagę ma tutaj przemysł wydobywczy” – zauważa Usman Hamid.

Według Usmana Hamida rozbudowa prowincji (pemekaran/DOB) jest wymówką dla władz centralnych do realizacji planów wspomnianych elit. Ten pretekst ukrywany pod powłoką rzekomej służby narodowi stanowi bardzo niebezpieczną iskrę. Jeśli chcą w gruncie rzeczy rzeczywiście służyć narodowi powinni docenić istniejące prowincje (Papua i Papua Zachodnia) oraz miasta istniejące w indonezyjskiej Papui. „Jakież to są interesy?

Dlaczego wola zawłaszczenia dóbr natury (sumber daya alam) istniejących w masywie centralnym (Pegunungan Tengah) pojawia się właśnie teraz?” – pyta retorycznie Hamid.

Usman Hamid uważa, że polityka DOB prowadzi jedynie do eskalacji konfliktu politycznego, społecznego, ekonomicznego i zbrojnego. Ta iskra jest bardzo niebezpieczna i z całą pewnością w rezultacie przyniesie przemoc i łamanie praw człowieka. Chociaż ustawowe plany stworzenia trzech prowincji (Rancangan Undang-Undang tentang pembentukn tiga provinsi baru di Papua) zostały uzgodnione przez Ciało Legislatywne Rady Przedstawicieli Ludu Republiki Indonezji (Badan Legislatif Dewan Perwakilan Rakyat Republik Indonesia) Usman Hamid namawia rząd i Parlament Indonezji (DPR RI) do spotkania i porównania stanowisk ze Zgromadzeniem Ludu Papui (Majelis Rakyat Papua – MRP), Izbą Przedstawicieli Ludu Papui (Dewan Perwakilan Rakyat Papua – DPRP), a także do zasięgnięcia opinii Gubernatora Papui. Usman stanowczo zapewnia, że trzy wspomniane instytucje stanowią pewien autorytet, z którym należy uzgodnić wdrożenie lub odrzucenia polityki DOB i Pemekaran. Wtedy będzie to zgodne z literą Ustawy Numer 21 z roku 2001 (Undang-Undang Nomor 21 Tahun 2001 tentang Otsus – UU Otsus Papua Lama).

Artykuł 76 UU Otsus Papua Lama (Ustawa o Pierwszej Edycji Programu Specjalnej Autonomii) mówi: „Podział Prowincji Papua może dokonać się w oparciu o zgodę z MRP i DPRP po uważnych i wnikliwych analizach oraz jednomyślności w dziedzinach społecznej, kulturowej, a także gotowości i możliwości gospodarowania zasobami natury w obliczu nadchodzącej przyszłości”. DPR RI (Rada Przedstawicieli Ludu Indonezji) i władze centralne (Pemerintah) jednostronnie ratyfikowały Drugą Poprawkę Ustawy Nr.2 z roku 2021 (Undang-Undang Nomor 2 Tahun 2021 tentang Otsus Papua Baru) w dniu 19.06.2021.

Ustawa o Nowej Specjalnej Autonomii (Undang Undang otsus Papua Barau) nadaje moc i autorytet DPR RI oraz Władzy Centralnej (Pemerintah Pusat) do realizacji podziału prowincji i

tworzenia nowych prowincji (Pemekaran Provinsi), regencji (Kabupaten) oraz miast (Kota). Wydaje się niesprawiedliwe, że reguluje to Rząd stosując poprawkę (amendemen) Ustawy o Otsus (UU Otsus), a rola MRP jest w tym procesie zmarginalizowana.

Pracownik Narodowej Agencji Badań i Innowacji (Peneliti Badan Riset dan Inovasi Nasional – BRIN) – Cahya Pamungkas podkreśla, że rdzenni Papuas odrzucają politykę tworzenia nowych prowincji jako kłopotliwą i niebezpieczną. Według Cahyo wiąże się to z nieuniknionym nasileniem się transmigracji. Beneficjentami będą przybysze z wysp Archipelagu Malajskiego. Zjawisko te będzie zauważalne nie tylko w sektorze ekonomicznym, ale w innych wymiarach życia społecznego.

Cahyo ocenia politykę „pemekaran” jako „krok wstecz”, uważa je za arbitralne posunięcie władz centralnych, posunięcie z istoty niedemokratyczne, ponieważ nie dokonane na drodze społecznych konsultacji. Konsultacje nie odbyły się m.in w różnych obszarach zamieszkanym przez grupy plemienne. Cahyo widzi w tej polityce jedynie przejaw zawężonej świadomości przywódców plemiennych, regentów, dowódców wojskowych, urzędników i policjantów, czerpiących swój mandat bezpośrednio od władz centralnych w Dżakarcie.

„Ta polityka podziału prowincji wzmocni jedynie brak zaufania rdzennych Papuasów do władzy centralnej, wzmocni tendencje odśrodkowe; nie tylko nie pomoże w zażegnaniu konfliktu zbrojnego, a jedynie da mu dodatkowe paliwo”- puentuje Cahyo.

NARRACJA ŚRODOWISK POPIERAJĄCYCH I FORSUJĄCYCH PEMEKARAN I DOB

Kwestia wdrożenia Drugiej Edycji Programu Specjalnej autonomii (Otsus Jilid II) oraz tworzenia Nowych Okręgów Autonomicznych (Daerah Otonomi Baru – DOB) dzieli zachodniopapuaskie społeczeństwo. Szczególnie konflikt ten jest czytelny, gdy dochodzi do starcia papuaskich urzędników piastujących urzędy

z nadania indonezyjskiego ze zwolennikami niepodległości Papui Zachodniej.

Firdaus T.Hilapok, zastępca przewodniczącego „Rady Nowej Gwinei – NGR” z regionu Lapago, przestrzegał Regenta Lanny Jaya przed zakazywaniem obywatelom Regencji Lapago, jak również członkom Państwowego Aparatu Obywatelskiego (Aparatur Sipil Negara – ASN) uczestnictwa w demonstracjach przeciwko Otsus i DOB. „Ludzie ci mają prawo do swobodnej ekspresji poglądów politycznych, co gwarantują już pierwsze wersy Indonezyjskiej Konstytucji (Undang Undang Dasar 1945-UUD 1945)”. Befa Jigibalom, regent Lanny Jaya, prezentuje swą lojalność wobec Indonezji, stwierdzając że członkowie ASN powinni być bardziej wdzięczni Zjednoczonej Republice Indonezji, a tym bardziej powinni wybić sobie z głowy nienawiść do niej. W tym celu rozmawiał z Petrussem Wakerwą, Sekretarzem Lanny Jaya, próbując namówić go do bardziej represyjnych reakcji wobec „buntowniczo nastawionych” członków ASN oraz innych mieszkańców Lanny Jaya.

Befa Yigibalom zaprzecza jakoby o utworzenie nowych prowincji walczyli przedstawiciele biurokratycznej elity na czele z regentami takimi jak on. Przekonuje, że jest to pragnienie i potrzeba większości ludzi oczekujących dobrobytu. Współgra to z intencjami indonezyjskiego „rządu, który jako administrator państwowy podziela te samo pragnienie, poszukując tego co najlepsze dla obywateli” – tłumaczy regent Lanny Jaya. W pisemnym oświadczeniu z 16 maja 2022 roku Befa Jigibalom napisał, że powstanie nowej prowincji wynika przede wszystkim z woli politycznej państwa, a Papuasi jako ludzie „żyjący na tej ziemi i w tym kraju [...] nie mogą zapominać, że rządzi nimi ten kraj” z czego wynika, iż „powinni akceptować, to co ten kraj robi”, wykorzystując wdrażaną politykę jak najlepiej dla dobra ludności.

Regent Lanny Jaya ostatecznie stwierdził, że nie zabrania różnym grupom społecznym odrzucania podziału Papui, prosi jednak o respektowanie decyzji indonezyjskiego parlamentu.

„Jest rzeczą naturalną, że pojawiają się minusy i plusy”, ale Jigibalom wyraża nadzieję, że „wszyscy intelektualiści w Papui, a zwłaszcza ci z Centralnych Wyżyn Papui” powitają powstanie nowej prowincji wykazując się cnotą „dobrych obywateli”. Trudno jednak nie odnieść wrażenia, że trzon zwolenników popierających podział prowincji w regionie związany jest przede wszystkim z indonezyjskim obozem „biurokratycznym”. Przykładowo, cytowany przez indonezyjską agencję prasową ANTARA „wódz z centralnej wyżyny”, Lenis Kogoya popierający DOB, to doradca związany z obozem prezydenta Joko Widodo.

Głos wspierający stanowisko regentów zabrał również główny inspektor indonezyjskiej policji w Papui, generał Malthius Fakhiri. Zaapelował on o nie wspieranie działań młodzieży w Papui Zachodniej, która protestuje przeciw podziałowi prowincji. Podkreślił, że „policja papuaska popiera politykę ekspansji władz centralnych w kilku regionach Papui”. „Będziemy strzegli i wspierali politykę rządu, nawet jeśli podejmowane są działania odmawiające poinformowania ludności o korzyściach płynących z ekspansji DOB” – zapowiedział Fakhiri. Biorąc pod uwagę, że Paulus Waterpauw, inny wysokiej rangi Papuas służący w indonezyjskiej policji, otrzymał ostatnio nominację na „Pełniącego Obowiązki Gubernatora prowincji Papua Zachodnie (Papua Barat)”, to konsekwentna postawa Fakhiriego może otworzyć mu w przyszłości drzwi do kariery w cywilnym sektorze politycznym.

Wiatru w żagle notabłom służącym indonezyjskiemu państwu w Papui dodają czołowi politycy z Dżakarty. 25 kwietnia 2022 roku Menkopolhukam Mahfud, indonezyjski minister koordynujący ds. polityki prawa i bezpieczeństwa, przekonywał, że „aż 82 procent mieszkańców prowincji Papua i Papua Zachodnia popiera dyskurs dotyczący rozszerzenia nowych regionów autonomicznych”. Według Mahfuda dane te pochodzą z sondażu prezydenckiego.

DEMONSTRACJE PRZECIWKO PODZIAŁOWI PROWINCJI ROZLEWAJĄ SIĘ NA CAŁĄ PAPUĘ ZACHODNIĄ

Przez Papuę Zachodnią przelewa się nie gasnąca fala protestów przeciwko wydzieleniu nowych prowincji w ramach restytuowanej polityki Pemekaran/DOB. Demonstranci wychodzili na ulice między innymi Jayawijaya (6 marca 2022); Dżakarty (11 marca 2022); Yahukimo (15 marca 2022); Sorong (17 marca); Merauke i Nabire (31 marca 2022); Jayapury i Mimiki (1 kwietnia 2022); Manokwari (13-14 kwietnia 2022); Biak (25 kwietnia 2022); Jayapury i Makkasar (10 maj); Enaratoli (14 marca, 11 maj 2022), a także w kilku kolejnych lokalizacjach 3 czerwca 2022 roku.

Poniżej omawiamy pokrótce przebieg niektórych wystąpień publicznych...

8 MARCA – JAYAPURA

Na Uniwersytecie Cenderawasih w Jayapurze zorganizowano pokojową demonstrację przeciwko wdrożeniu DOB, w tym przeciwko próbie utworzenia Prowincji Papua Środkowa (Papua Tengah) ze stolicą w Timice. Jak mówił koordynator akcji Keroman Kiri, celem protestu było przedstawienie tych aspiracji w biurze przedstawicielstwa regionalnych władz (Dewan Perwakilan Rakyat Papua- DPRD). Akcja rozpoczęła się o godzinie 08:08 w pobliżu kampusów Wydziału Ekonomicznego, Technicznego oraz FISI, jednakże w bramie uczelni doszło do utarczek słownych z policją, która brutalnie pobiła studentów. Koordynator akcji Keroman Kiri, został uderzony w twarz oraz wielokrotnie kopnięty gdy leżał już na ziemi.

Jeden z przemawiających studentów, Apniel Doo, ubolewa nie tylko nad obrażeniami jakie odnieśli protestujący, ale również nad lichym stanem demokracji w Indonezji, której choroba

przejawia się w postaci tłumienia swobodnej demonstracji aspiracji politycznych.

10 MARCA – WAMENA

Na obszarze plemiennym Lapago (wilayah adat Lapago), w stolicy Regencji Jayawijaya, w Wamenie zorganizowano pokojowy protest przeciwko polityce DOB (Daerah Otonomi Baru) i tworzeniu nowych prowincji przez podział istniejących (pemekaran). Ponadto przedstawiono postulat umożliwienia przez władze centralne w Dżakarcie przybycia do Papui Wysokiej Komisarz ONZ w celu zbadania przypadków naruszenia praw człowieka. Demonstranci przypominali, że w regencjach Pegunungan Bintang, Maybrat, Intan Jaya, Ndugama, Yahukimo, cały czas trwają interwencje militarne zintegrowanych oddziałów wojska i policji (TNI/POLRI).

Protest był tak liczny, że sparaliżował normalne funkcjonowanie miasta. Jak stwierdził koordynator protestu – Dano Tabunii – polityka DOB przypieczętuje postęp ludobójstwa w Papui Zachodniej, ponieważ wygeneruje wiele konfliktów społecznych i wzmocni już istniejące, przede wszystkim te związane z intensyfikacją strumienia transmigrantów z indonezyjskiej części Archipelagu Malajskiego.

14 MARCA – PANIAI

W poniedziałek, 14 marca 2022 roku tysiące mieszkańców regionu Paniai w Papui Zachodniej wzięło udział w proteście przeciwko tworzeniu nowych regionów autonomicznych w Papui. Amos Kayame, rzecznik demonstracji powiedział, że postawa ludu papuaskiego z tradycyjnego regionu Meepago jest oczywista: pozostaje on zdecydowanie przeciwny polityce indonezyjskiego rządu. „Głos ludu jest głosem Boga. Wszyscy wyrazili swoje stanowisko opowiadając się przeciwko ekspansji nowych regionów

autonomicznych” – odnotował Amos Kayame dodając, że mieszkańcy Papui, w tym mieszkańcy Paniai, nigdy nie domagali się żadnego programu o tym charakterze. Skąd więc taki pomysł? „Ekspansja [administracyjna] jest narzucana przez rząd Indonezji i wspierana jest przez kilku pozbawionych skrupułów polityków i biurokratów z Papui. Ludzie nigdy nie prosili o nową prowincję. Powstrzymajcie ekspansję” – tłumaczył dalej Amos podkreślając raz jeszcze – „Lud odrzucił ekspansję. Nie sprowadzajcie maszyn do niszczenia zwykłych ludzi”.

Yunus Eki Gobai, jeden z mówców występujących przed zgromadzonymi przekonywał ich, że rząd nie może narzucać własnej woli. Rząd musi słuchać głosu ludu, stawiając na pierwszym miejscu to, czego chce naród papuaski: „Coś jest nie tak w systemie rządowym. Państwo musi być świadome, że nie może zmuszać ludu papuaskiego”. Masowej akcji tamtego dnia przewodniczył Zjednoczony Front Ludowy Paniai (Fopera) obejmujący szereg organizacji młodzieżowych i społecznych. Po przemówieniach zgromadzeni w Enaratoli pomaszerowali pod biuro rady regencji i biuro regenta Paniai w Madi.

15 MARCA – YAHUKIMO

Pokojowa demonstracja przeciwko podziałowi prowincji zwołana 15 marca 2022 roku w mieście Dekai, stolicy regencji Yahukimo, zakończyła się starciami między policją a uczestnikami zgromadzenia. W rezultacie akcji indonezyjskich sił bezpieczeństwa zginęło dwóch uczestników protestów, a czterech innych odniosło obrażenia i trafiło do szpitala w Dekai. Ofiary śmiertelne to Erson Weipsa (19 lat) i Yakop Meklok (39 l.). Studenci Uniwersytetu Nauki i Technologii w Jayapurze (USTJ) ocenili, że działania policji w Dekai były niehumanitarne i nieproporcjonalne.

Świadkowie, którzy skontaktowali się z dziennikarzami Tabloid

Jubi poinformowali, że do starć między protestującymi a siłami bezpieczeństwa doszło po tym jak funkcjonariusz policji robił zdjęcia uczestnikom zgromadzenia. Kilku demonstrantów zaprotestowało przeciw tej praktyce. Różnica zdań przerodziła się w kłótnię. Część protestujących podniosła kamienie, a policja użyła gazu łzawiącego. Właśnie wtedy rozległy się strzały...

Jak poinformował Mathias Suu, wódz plemienia Meek, ciała Yakoba Mekloka i Esrona Weipsy zostały pochowane na poboczu autostrady jako symbol oporu publicznego wobec Specjalnej Autonomii oraz podziału prowincji narzucanych przez Dżakartę. Ciała zamordowanych złożono do ziemi w wiosce Tomon Satu w obrębie dystryktu Dekai Kota. Aprobata dla pochowania Mekloka i Weipsy w tym miejscu zostały wyrażone przez członków ich rodzin. „Rodziny poprosiły o groby na poboczu szosy, aby stały się symbolem odrzucenia Otsus i DOB [...] To symbol ofiar, które zginęły gdyż odrzuciły ekspansję DOB w Papui” – powiedział Mathias Suu. W pogrzebie Mekloka i Weipsy uczestniczyły tysiące osób reprezentujące 12 różnych plemion z regionu.

17 MARCA – SORONG

Po tym jak przedstawiciele biurokracji w regionie Sorong zaczęli lobbować za utworzeniem prowincji Papua Południowo-

Zachodnia (Papua Barat Daya), w ramach programu ekspansji nowych prowincji (DOB), 17 marca 2022 roku w mieście Sorong zorganizowano demonstrację odrzucającą ambicje elitarystyczne. „Prowincja Południowo-Zachodnia jest produktem szkodliwym stworzonym przez Dżakartę i papuaską elitę polityczną w celu zniszczenia wszystkich aspektów życia rdzennej ludności Papui” – mówił Yosep Nauw w mowie wygłoszonej przed sklepem Elin. „DOB to szkodnik, który zabije nasze tradycje, kulturę, ziemię i życie. DOB jest szkodnikiem stworzonym przez papuaskie elity, które spiskowały z Dżakartą – kontynuował. Yosep Sufi inny mówca występujący tego dnia w Sorong powiedział: „Szacunek Papuasów do samych siebie nie może być opłacony podziałem, należy go spłacić poprzez wyprostowanie historii politycznej narodu papuaskiego. Ekspansja DOB nie wpłynie pozytywnie na rdenną ludność Papui. Pemekaran wszędzie przynosi tylko inwestycje. Inwestycje niszczą tradycyjne ziemie, niszczą rzeki. Podział Papui przyniósł tylko dużo wojska”.

28 MARCA – LANNY JAYA

28 marca 2022 roku dzieci, młodzież, rodzice i osoby starsze zebrali się i wyszli na ulice w proteście przeciwko rozbudowie Nowego Regionu Autonomicznego (DOB). Demonstranci przemaszerowali pod biuro regenta w regencji Lanny Jaya.

W oświadczeniu wybrzmiały następujące żądania:

– My mieszkańcy Lanny Jaya w rdzennym regionie Lapago, zdecydowanie odrzucamy ekspansję prowincji Papua w Masywie Centralnym. Lud Papui potępia i odrzuca lokalną biurokratyczną elitę, poczynając od regenta Lani Jaya i pozostałych regentów w regionie Lapago, którzy skompromitowali się podejmując tę decyzję.

– Specjalna Autonomia (Otsus) zawiodła, a my mieszkańcy Lanny Jaya w Papui odrzuciliśmy ją. Tak więc Rada Reprezentantów Ludu Papuaskiego (DPRP), Zgromadzenie Ludu Papui (MRP) i

Gubernator Papui muszą wysłuchać aspiracji ludu Papui.

- Stop operacjom wojskowym, eksploatacji zasobów naturalnych i wszelkim pakietom rozwojowym, które marginalizują mieszkańców Papui.
- Natychmiast uwolnijcie Victora Yeimo (Międzynarodowego Rzecznika KNPB) i wszystkich papuaskich więźniów politycznych.
- Namawiamy Dżakartę do natychmiastowego otwarcia sali referendum jako rozwiązania, aby Papuasi mogli dokonać własnych wyborów politycznych.

31 MARCA – NABIRE

Funkcjonariusze Indonezyjskiej policji (Polri) w Nabire pojawili się na ulicach miasta w pełni uzbrojeni, rozpraszając zgromadzoną ludność i strzelając do cywilów protestujących przeciwko polityce DOB i Pemekaran.

1 KWIETNIA – MIMIKA

W dniu 1 kwietnia 2022 roku mieszkańcy Regencji Mimika zorganizowali demonstrację pod hasłami: „Tolak DOB (Odrzucamy politykę tworzenia nowych regionów autonomicznych – Daerah Otonomi Baru)” oraz „Cabut UU Otsus (Uchylić Ustawę o Specjalnej Autonomii – Undang-Undang Otonomi Khusus).

O godzinie 07:50 demonstranci przenieśli się w pobliże Kościoła „Gloria” w Timice i tam napotkali funkcjonariuszy aparatu bezpieczeństwa pod dowództwem Szefa Sztabu Wywiadu (Kasat Intel), dlatego wycofali się w kierunku Szkoły SMA YPPGI Meuwo.

O godzinie 08:13 rozpoczął się pochód w formie konduktu, któremu przewodziła Mama Jitmau. Rozciągnięto transparenty z hasłami „Cabut UU Otsus” oraz „Tolak DOB”. O godzinie 11:38 pokojowy protest został zatrzymany przez aparat

bezpieczeństwa, który skonfiskował transparent i rozkazał natychmiastowe rozejście się. Pomimo negocjacji, nie udało się przekonać funkcjonariuszy aby zezwolili na kontynuowanie protestu. Uczestnicy pokojowej demonstracji wrócili do pierwotnego punktu spotkania, a następnie przemieścili się do Ronda Petrosi (Bundaran Petrosi). Nie udało się jednak ponownie reaktywować akcji, ponieważ wszystkie punkty było obstawione przez policjantów.

Uczestnicy demonstranci przenieśli się pod budynek lokalnych władz (DPR – Dewan Perwakilan Rakyat – Rada Przedstawicieli Ludu), ale tam również brama była zabezpieczona przez policjantów. Ostatnia próba ponowienia protestu miała miejsce w pobliżu Posterunku Policji Regencji Mimika położonego przy Rondzie Petrosi (Polres Mimika di Bundaran Petrosi). Tam udało się demonstrantom utrzymać do godziny 12.33, kiedy to nastąpiło rozbitcie akcji przez aparat bezpieczeństwa.

10-11 MAJA – JAYAPURA, PANIAI, MAKASSAR

W dniach 10-11 maja 2022 roku w całej Papui Zachodniej a także w indonezyjskich miastach, w których przebywają papuascy studenci zorganizowano liczne protesty przeciwko polityce tworzenia nowych prowincji i jednostek samorządowych w Papui.

Wszędzie indonezyjskie służby dążyły do rozbitcia demonstracji koordynowanych przez Petycję Ludu Papui (PRP), atakując zgromadzonych lub zakazując im odbywania publicznych przemarszów. 10 maja 2022 roku indonezyjscy funkcjonariusze wtargnęli do budynku „KontraS Papua” (Komisji ds. Osób Zaginionych i Ofiar Przemocy) w Jayapurze, gdzie przebywali koordynatorzy wydarzenia. Policja aresztowała Jefry’ego Wendę, rzecznika Petycji Ludu Papui, a także siedem innych osób, w tym Onesa Nesta Suhuniapa, rzecznika Komitetu Narodowego Papui Zachodniej (KNPB). Indonezyjska policja działała pod pretekstem tego, że informacje o demonstracji „były szeroko

rozpowszechnione w internecie". W trakcie zatrzymania aresztowanym skonfiskowano telefony komórkowe, laptopy i inne przedmioty, po czym przez kilkanaście godzin indagowano ich aby podali hasła do prywatnych kont w portalach społecznościowych i do poczty elektronicznej. Oburzenie wtargnięciem indonezyjskiej policji do biura KontraS Papua wyraził Nehemia Yarinap, który zauważył, że w trakcie aresztowania działaczy z budynku wyniesiono przedmioty należące do organizacji: półkę na książki, komputer i laptop.

11 maja 2022 roku sygnatariusze Petycji Rady Papui (PRP) w regionie Paniai zgromadzili się na stadionie piłkarskim „Karel Gobai” w Enaratoli. Demonstracja przybrała charakter stacjonarny po tym jak indonezyjska policja nie udzieliła zgody na odbycie długiego marszu pod biuro regenta i budynek rady regencji. Koordynator protestu, Agus Mote zwrócił uwagę na to, że ludzie zgromadzili się po to aby odrzucić Specjalną Autonomię (Otsus) oraz projekt utworzenia nowych regionów autonomicznych (DOB). Obydwa narzędzia administracyjne napędzają się nawzajem i służą stłumieniu papuaskiego ruchu ludowego domagającego się niezależności politycznej dla Papui. Agus Mote powiedział, że w Papui istnieją trzy wzorce indonezyjskiej kolonizacji: 1) eksploatacja zasobów naturalnych i ludzkich; 2) ekspansja kapitału oraz 3) marginalizacja.

Boas Bayage reprezentujący Petycję ludu Papui (PRP) w Makassar poinformował, że 10 maja 2022 roku papuascy demonstranci w tym mieście zebrali się w miejscowym akademiku. Opuszczając go nieśli transparenty na których widniały postulaty polityczne: odrzucenie Specjalnej Autonomii i DOB. Celem protestu było odbycie długiego marszu pod pomnik Mandala w Makassar. W trakcie zostali jednak zaatakowani przez członków „masowych organizacji [indonezyjskich]”, którzy zaczęli bić protestujących, dźgać ich kijami flagowymi oraz kopać. Boas Bayage poinformował, że do pobicia doszło na oczach indonezyjskiej policji, która nie interweniowała.

Benny Wenda, Tymczasowy Prezydent Papui Zachodniej z ramienia ULMWP potępił stosowanie represji przez indonezyjskie siły bezpieczeństwa wobec mieszkańców Papui Zachodniej, którzy wyszli na ulice aby odrzucić plan Indonezji, gotowej „podzielić nas poprzez utworzenie siedmiu prowincji”. „Pokojowi demonstranci w Nabire i Jayapurze spotykają się z coraz większą brutalnością, przeciwko nim używa się armatek wodnych i gazu łzawiącego, a policja w pełnym rynsztunku strzela na oślep [...] Dwóch protestujących zostało zastrzelonych w Yahukimo” – protestował Benny Wenda oskarżając Indonezję o terroryzm państwowy.

3 CZERWCA – WAMENA

W piątek 3 czerwca 2022 roku w Wamenie tysiące mieszkańców Papui Zachodniej z rdzennego regionu Lapago wyszło na ulice by wziąć udział w pokojowej demonstracji.

W trakcie tego wystąpienia wystosowano kilka oświadczeń i żądań:

1. Mieszkańcy LaPago odrzucili indonezyjskie produkty prawne: Specjalną Autonomię (Otsus) i rozszerzenie Nowego Regionu Autonomicznego (DOB) w Papui Zachodniej.
2. Wezwali do uwolnienia więźniów politycznych w Papui Zachodniej, przetrzymywanych w indonezyjskich więzieniach, w tym Victora Yeimo.
3. Zachodni Papuasii zażądali od Indonezji natychmiastowego otwarcia dostępu do terytorium dla Wysokiego Komisarza ONZ ds. Praw Człowieka, a także zagranicznych dziennikarzy, tak by mogli zbadać i relacjonować wszystko co dzieje się w Tanah Papua.

<https://www.youtube.com/watch?v=bP6r0L6Q91c>

4. Zgromadzeni wezwali Unię Europejską USA, Australię, Nową Zelandię, Międzynarodowy Fundusz Walutowy, Bank Światowy,

kraje ASEAN, w tym Chiny, aby zaprzestały wspierania rządu indonezyjskiego.

5. Przedstawicielstwo Petycji Ludu Papui (PRP) w regionie La Pago stwierdziło: „My naród Papui Zachodniej, jesteśmy z Harisem Azarem i Fathią. Stop kryminalizowaniu i terroryzowaniu działaczy i aktywistów praw człowieka, którzy zostali postawieni przed sądem tylko dlatego, że zgłosili przestępstwo Indonezji i bronią praw mieszkańców Papui Zachodniej.

Autorstwo: Damian Żuchowski, Rafał Szymborski
Dla WolneMedia.net i Free West Papua Campaign Poland

WYBRANE ŹRÓDŁA

1. Theo Kelen, „Amnesty Internasional Indonesia: Pemekaran Papua hanya untuk keruk kekayaan alam”, <https://jubi.id/tanah-papua/2022/amnesty-internasional-indonesia-pemekaran-papua-hanya-untuk-keruk-kekayaan-alam/>

2. Jokowi Terima Tokoh Papua, „Bupati Jayapura Beri Aspirasi Setuju D0B”, <https://www.cnnindonesia.com/nasional/20220520190903-32-799241/jokowi-terima-tokoh-papua-bupati-jayapura-beri-aspirasi-setuju-dob>

3. „MPR chair refutes claim at Palace meeting that Papuans support new provinces”, <https://www.indoleft.org/news/2022-05-20/mpr-chair-refutes-claim-at-palace-meeting-that-papuans-support-new-provinces.html>

4. Hengky Yeimo, „NGR Lapago minta Bupati Lanny Jaya tidak larang warga tolak pemekaran dan D0B”, <https://jubi.id/tanah-papua/2022/ngr-lapago-minta-bupati-lanny-jaya-tidak-larang-warga-tolak-pemekaran-dan-dob/>

5. „Interim President Wenda: Increased militarisation and state terrorism in West Papua”,

<https://www.ulmwp.org/interim-president-wenda-increased-militarisation-and-state-terrorism-in-west-papua>

6. Vitorio Mantalean, „KontraS Kecam Aparat Tangani Demo Tolak DOB di Papua dengan Kekerasan”,
<https://nasional.kompas.com/read/2022/05/11/22011781/kontras-kecam-aparat-tangani-demo-tolak-dob-di-papua-dengan-kekerasan>

7. „Rakyat Papua Tidak Pernah Minta Provinsi Baru”,
<https://suarapapua.com/2022/03/14/rakyat-papua-tidak-pernah-minta-provinsi-baru/>

8. „Violent crackdown against peaceful protestors in West Papua”,
<https://www.freewestpapua.org/2022/05/11/violent-crackdown-against-peaceful-protestors-in-west-papua/>

9. Socratez Sofyan Yoman, „Tiga DOB di Papua akan kandas di tengah jalan”,
<https://jubi.id/opini/2022/tiga-dob-di-papua-akan-kandas-di-tengah-jalan/>

10. Jihaan Khoirunnisa, „Dukung Pemekaran Papua, Bupati Lanny Jaya: Untuk Kesejahteraan Warga”,
<https://news.detik.com/berita/d-6080458/dukung-pemekaran-papua-bupati-lanny-jaya-untuk-kesejahteraan-warga>

11. „Pemekaran di Papua Hanya Akan Memarjinalkan Orang Asli Papua”,
<http://suarapapua.com/2022/04/03/pemekaran-di-papua-hanya-akan-memarjinalkan-orang-asli-papua/>

12. „Berakhir Ricuh Mahasiswa Papua menolak DOB”,
<https://www.youtube.com/watch?v=70p5D2aqRds>

13. „Kapolda Papua Minta Kelompok Pendukung Demo Tolak DOB Hentikan Aksi”,
<https://www.cnnindonesia.com/nasional/20220519091926-12-798386/kapolda-papua-minta-kelompok-pendukung-demo-tolak-dob->

hentikan-aksi

14. „Demonstran dipukuli polisi di halaman Fakultas Teknik Uncen” ,

<https://jubi.co.id/demonstran-dipukuli-polisi-di-halaman-fakultas-teknik-uncen/>

15. „Mahfud Klaim 82 Persen Rakyat Papua Setuju Pemekaran DOB” ,

<https://www.republika.co.id/berita/raw2ut436/mahfud-klaim-82-persen-rakyat-papua-setuju-pemekaran-dob>

16. Agus Pabika, „Mahasiswa dan Rakyat Papua Serahkan Aspirasi Tolak Pemekaran ke MRP” ,

<http://suarapapua.com/2022/03/25/mahasiswa-dan-rakyat-papua-serahkan-aspirasi-tolak-pemekaran-ke-mrp/>

17. Yuliana Lantipo, „Dimakamkan di pinggir jalan, Yakob Meklok dan Esron Weipsa jadi simbol menolak pemekaran Papua” ,

<https://jubi.id/tanah-papua/2022/dimakamkan-di-pinggir-jalan-menolak-pemekaran-papua/>